

[Socialministeren]

Når vi taler om, at loven efter vores opfattelse er socialt forsvarlig, er det naturligvis ud fra det synspunkt, at vi rammer samtlige. Man kunne komme med argumenterne om rimelighed, hvis det var sådan, at det var bestemte grupper, der blev ramt, men det er der jo ikke tale om. I øvrigt er der jo også tale om, at man har karensdage i en lang række andre lande. Det er ikke noget nyt begreb.

Hvad angår spørgsmålet om ferien, som fru Mette Groes var inde på, vil jeg da godt for en ordens skyld sige, at det beror jo på en aftale, som jeg sagde i mit svar. Det er et tilbud, der er tale om, men hvorvidt man vil tage imod det eller ej, bliver op til den enkelte. Jeg mener bare, det er en mulighed for at få tingene til at glide på en mere enkel måde, end de måske ellers ville gøre det.

Hvad angår besparelsens omfang, synes jeg, der måske er grund til at understrege, at hvis vi tager den rene besparelse ved gennemførelse af karensdagen, er den på årsbasis ca. 1,4 mia kr. Det, som måske bevirker, at det ikke 100 pct. af bemærkningerne til loven fremgår, hvad den reelle besparelse er, er, at man kun forlængede arbejdsgiverperioden fra 5 til 13 uger. Hvis man skulle have lavet fuld kompensation i forbindelse med indførelse af en karensdag, skulle arbejdsgiverperioden have været 26 uger. Det, man til gengæld gjorde, var, at man tog den resterende del i forbindelse med en forøgelse af bidragene til arbejdsløshedsforsikringen, således at de private virksomheder er kommet til at betale besparelserne gennem karensdagen fuldt og helt, men tallet er altså på årsbasis ca. 1,4 mia kr. Derfor er det en meget stor besparelse, vi her taler om, og det ville få meget drastiske konsekvenser, vil jeg godt sige, hvis man skulle gennemføre denne besparelse inden for andre dele af den sociale sektor.

Hr. Agerschou taler, som så mange tidligere har gjort det, om, at karensdagen, efter hvad man har fået oplyst, er afhængig af, hvilken virksomhed man er ansat i. Jeg kunne ikke lade være med at lytte meget intenst, da fru Mette Groes sagde, at det i disse dage jo strømmer ind med meddelelser om virksomheder, som ikke vil følge bestemmelsen om karensdagen, og så nævnte fru Mette Groes, så vidt jeg kunne tælle i farten, en 6-7 virksomheder. Det var faktisk ikke så

mange, fru Mette Groes kunne nævne. Jeg synes, man skal passe på, at der ikke breder sig en myte om, at der er bunker af virksomheder, der ikke vil følge loven. Jeg synes heller ikke, at det, som enkelte virksomheder har oplyst de vil, er rigtigt: at undtage særlige grupper. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at man i øvrigt undtager hele medarbejdergruppen. I anledning af hr. Agerschous bemærkninger vil jeg dog gerne sige, at vi faktisk i mange år har levet med systemer i private virksomheder, hvor virksomhederne i forbindelse med private aftaler har givet LO-medarbejdere en funktionærlignende status og har betalt fuld løn under sygdom. Det har jeg aldrig hørt nogen kritisere, og det synes jeg faktisk man skulle huske på, når man nu taler om dette meget rendyrkede princip, som jeg naturligvis også er tilhænger af. Jeg mener dog ikke, at man skal overdramatisere på grund af meddelelser om nogle få virksomheder, som ikke følger lovgivningen.

Hr. Tinning spørger, hvad det er for nogle overvejelser, regeringen vil gøre sig på et eller andet tidspunkt i slutningen af dette år.

For det første har jeg i folketingets spørgetid sidste onsdag oplyst, at Dansk Arbejdsgiverforening vil ændre sin sygefraværstatistik, så man kan følge, hvad der sker i de private virksomheder på dette område. Man har videre oplyst, at man efter et halvt år vil kunne komme med en vurdering, og det vil sige på et eller andet tidspunkt i slutningen af dette år. Da der jo er et halvt år fra 1. april til 1. oktober og man skal have tid til at vurdere tallene, må det blive i slutningen af 1983. Hvad det kan give anledning til af overvejelser om ændringer, kan man naturligvis ikke sige noget om på nuværende tidspunkt. Jeg har bare gjort gældende, som man må gøre det i forbindelse med en hvilken som helst lovgivning, at hvis det viser sig, at der er nogle ting, som skal teknisk justeres, når den skal føres ud i livet, må man da naturligvis justere dem. Det ville være tåbeligt, hvis jeg sagde noget andet, men det kan vi ikke vide noget om, førend vi har set resultaterne af en sådan statistik.

Til sidst vil jeg godt sige, at det glæder mig efter debatten her i dag at kunne konstatere, at der er et flertal i folketinget for fastholdelse af karensdagen, og der er i hvert tilfælde ikke nogen tvivl om, at det er meget afgørende for den diskussion, som finder